

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécssett házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeresknél. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt-hasasos petit sor egyszeri megjelenéséért 8 krt többzori megjelenésnél ár-leengedések adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyitól tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:

Ferencz utca 22.sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszti Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

Szerencsen mosás.

Nincs oly rossz ügy, melynek vé-
dője ne akadjon. A mármaroszi szerencsen is talált könyörteltes számarítókra, kik vállalkoztak őt tisztára mosni!

Hu erőlködés az egész, jobb lett volna meg sem kíséreni, mert a körülmények olyanok, hogy a védencz sem nyer vele, a védők pedig sokat — igen sokat vesztenek a közbecsülésben.

Mármaros mit sem tehet arról, hogy egy ember, kihez bizalommal viseltetett, kit nagyra tartott, oly mélyre süllyed a korruptio fertőjébe, de ezután már, mintán kiderült az eddig rejtett bűn és oly gyarló védelem után, minővel a közvélemény vádoltja előállott, csak önmagát feketíti be az, ki védelmére kel, de még az is, ki csak mentegeti is az oly üzemet, mely a magyar képviselőházra és közvetve a magyar nemzetre oly sötét foltot ejtet.

Valljon azon mármaroszi intelligencia, mely oly könnyen megnyugtató tudomásul vette Várady védelmét, meggondolta-e, hogy tulajdonképen azon pharizeus elvnek jelenté ki hódolatát, hogy „a cél szentesíti az eszközöket“?

És hol annak biztosítéka, hogy a rendjéért kiszédelgett bínpénz csakugyan jótékony célokra lesz fordítva?

A közönség, mely e szédelgésekről természetesen mit sem tud, csak nem ellenőrizheti azt, — a bíntárs és közbenjárónak saját érdekében hallgatni kell, — ha pedig a rendjel szerző tiszrendbeli felvett „előlegek“ csak egyikét is fordítja jótékony célra, ezt valamennyi rendjelsóvár szédelgő irányában fedeztetül alkalmazhatja.

Az ily üzelmeknek csak elenyésző kis része jön napfényre, a többi sűrű lepel borítja, ha a felderült és bizonyított bűnt nem sújtjuk, akkor magunk mozdítjuk elő az erkölcsi süllyedést. Ez egyértelmű volna olyféle okoskodással, hogy ne akasztassuk fel, ne büntessük meg a kézre került haramiát, mert lám a rablótársak nagyobb részét nem sikerült megfogni!

Azt is felhozzák Várady mentességére, hogy nálunk az országos képviselői állással összeforrt az úgynevezett „informatió.“

Azt mondják, hogy a képviselő névjegye nagyon sokszor egy elintézendő ügydarab legfontosabb documentumát képezi!

Bizony pedig igen rossz, ha úgy van, mert akkor arra van főtekinet, hogy az informáló képviselő kicsoda — és a mi fő, a kormány pártjához tartozik-e?

Mutathatunk példára, midőn egy országosan pártkülönbség nélkül tisztelt nevl 48-as párti képviselő ismert önzetlenségével közbeveti magát egy gaz főtisztviselő által üldözött és koldusbotra juttatott család védelmére, midőn az egészen ártatlan család ügye közigazgatási uton a helyminiszter elé került. — Az akkori belügyér meg is ígérte, hogy az ügyet maga elintézendő — és az írott informatiót átvette, ez azonban csakhamar eltűnt a miniszter asztaláról és néhány napra már — mintha beadvány lett volna — elutasítva kézbesített az országnak majdnem szélén lakó félnek, a miniszter háta mögött elkövetett ezen csiny tudtára adatot néki és az ügy újra eleibe került, de az ártatlan család és hivatalnok eluyomtatása nem szűnt meg, a gazok büntetlenül maradtak, mert egy leghitványabb kormányparti képviselőnek informatiója többet nyom, mint a legtiszteltebb nevl ellenzékié, — pedig hogy az illető hivatalnok egészen ártatlanul üldözött és koldusbotra juttatott gaz fellebbezői által, azt azután a törvényszék előtt bemutatta, hol mind a három forum egyhangu ítéletével felmentve lett!

Van szomorú tudomásunk egy esetről, midőn egy sikkasztásról vádolt és az érdekelt első bíróság által elítelt tisztviselőt, kit a királyi tábla egészen ártatlannak nyilvánítva, hivatalába visszahelyezni rendelt és kártérítésre jogát megállapította, a legfőbb törvényszék holmi hivatali szabálytalanságok miatt, mik végett más esetben alig mondják ki a feddést, pro forma vétkecsnek mondtotta ki, pedig szívesen helyben hagyta volna a másodbíróság felmentő ítéletét, ámde egy informáló képviselő befolyása a miniszterre és tanácselnökre és ennek beavatkozása eredményezte azt, mert a teljes felmentés súlyosan compromittált volna egy csomó a kormánypart érdekében érdemeket (?) szerzett törvényhatósági főtisztviselőt!

Három közöspöt, két hosszú láncot fest, Úveg alá teszi s azt mondja: Budapest.
Persze az az ember a ki még nem látta Száját is kitérte, úgy elbámol rajta; S mintogathat a cseh bármily bolondságot, Vakon hisz az néki, ki még misse látott.
De'szen nekem nem kell a panorámája, Nem hiszek én néki a ki cseh fajtája! Még ha ő fizetne, akkor se nézném meg, Főlköpnék miattam az álla szegénynek.
Ha török ha szakad, el van határozva, M-gyek mint a vak légy, megyek akár hova; Meguntam már szörnyen egy helyeni létem, Szinte fáj beléje vesém, májám, lépem.
A hamis leányok csak mosolyognak rám, De egyik sem simul szerelmesen hozzám; No de az a legfő a mért eltávozom, Hogy hadd hiszék kicsit a tapasztalatom.
A ki szeret s óhajt találkozni velem, Megtálal gyakran a „Pécsi Figyelő“-ben. (Igen igen tessék fizetni rá elő, Igen pompás újság a „Pécsi Figyelő.“)
Most pedig hát megyünk szárazon és vizen, Merre forró szívem égő vágya viszen, Gőzkocsin és hajón; de ha mást gondolok S elverem a pénzem, akkor csak úgy gyalog.
No de azért se baj! Pá, urak és hölgyek! Várnak már az erdők, folyók, gyegek, völgyek, Nem alhatom tovább pá, pá, megyünk, megyünk, A viszont látásig! Isten legyen velünk!
IQ. Várady Ferencs.

Igen azon szokás, hogy az országos képviselőket magánügyekben is az informátóra hivatottakknak tekintik általában, igen sokszor, temérdek visszaélére és korruptióra vezet és a mily szép és nemes tett az, midőn egy képviselő önzetlen az igazság és ártatlanság védelmére kel, épen oly megvetendő és kétszeres bűn, midőn magát felhasználtni engedi arra, hogy holmi díbdáb uszora — és ország-világ csalás által felhízott pénzes zacskóknak rendjeleket — nemességét — azaz csak nemességi címert szerezzon, még fokozottabb a bűn, ha az, ki ily aljasságra vetemedik, képviselőházi alelnök és a miniszterelnök igen jó barátja.

Várady nem bűnbak, minőnek barátjai elkeresztelik, hanem bűnszerző, ha maga nem akar lakolni, nevezze meg büntetésait is, nevezze meg azon magasabb állású személyt — azon illetékes helyet, honnan biztosítást nyert arra, hogy a sóvárgott rendjeleket megszerzi, adja át azt is a közvélemény ítéletének, ha maga nagyon súlyosnak tartja annak elviselését és azt hiszi, hogy ketten könnyebben elbírájék.

A sajtónak kötelessége kérlelhetlenül itélni ily esetben, az igazság istennőjét a görögök bekötött szemmel ábrázták, kösse be a „M. T.“ is a szemét, midőn ez ügyben ír, ne tekintse, hogy V. G. mármaroszi képviselő, ez nem hoz szégyent a megyére, de igen is a bűnnek mentegése és végül is nagyon resteljük, hogy különben igen tisztelt lapársunk ez ügyben holmi ismert czélú és irányú „Pester Journal“-okkal egy követ fuj.

Elmélkedés Szeged rekonstrukciójáról.

(Folytatás.)
Londonban tartózkodásom alatt egész új városrészeket láttam pusztá mezőkön fölemelkedni; városrészeket, melyeknek mindenikben több ember lakik, mint Szeged összes lakossága. Láttam ily új városrészeket magasabb fekvésű teréken, láttam mocsaras, vadviszes lapályokon emelkedni; de egy az egyik, mint a másik helyen, amint az utcák kijelöltettek, a legeslegelső munka a csatorna-építés volt, vadviszes helyeken az alagsóvezéssel (drainage) kapcsolatban. Mindig ezen kezdetek az új városrész építését.
Azt gondolom, Szeged rekonstrukciójáról.

cziojánál is ekként kellene eljárni. S ezt még azon esetben sem kellene elmulasztani, ha a munka költsége (az országtól nyerendő, hosszú törlesztési, kamatban vagy legalább első kölcsön mellett) a város terhére esnek.

De miután Szeged szerencsétlensége még a külföldön is annyi nemes részvétellel találkozott, én szeretem reményleni, hogy Magyarország, melyre nézve Szegednek új életre juttatása nem pusztán humanitárius kérdés, hanem egy nemzeti, mint közgazdászati tekintetben saját szerves léte integritásának érdek kérdése, — liberalitásában nem fog a külföld mögött hátra maradni; az újjáalkotás költségeinek azon részét, mely a hullámsírból új életre kizsoltandó nagy magyar város szilárd fennállásának biztosítására szükséges, az ország fogja elvállalni.

Még azon kérdés fordul elő, hogy a vadvizeket és a városi mocsokvizet elvezető csatornákat hová kell kiömlésztetni? A Tiszába, még ha lehetne sem szabad, mert az csakugyan különös egy neme volna az okszerű rekonstrukciónak, hogy a Tisza, az újjáalkotandó város életére befertőztessék; pedig a csatorna oda ömlésztésével befertőztetnék, mert ezek nemcsak a fakadó vizet, hanem a városi mocsokvizet is szolgálódnak.

De ha szabad volna, sem lehet a Tiszába vezetniük, mert feltöltést igénylő városrészekben a csatornáknak, — hogy a vízfakadással kapcsolatos talaj-lazaságon segíthessenek, szükségszerűleg oly mélyen kell fektetniük, hogy legföllebb is csak igen alacsony vízállás mellett folyhatnának be a Tiszába; legelőbbnyire a Tisza talakodnék be a csatornába s a csatornához mind a két czéja meghiusulna.

Tehát mi a tenudó?
Ép e napokban hozott a kolozsvári „Magyar Polgár“ több szímet át egy nagyon tanulságos tárcsazékot ily cím alatt: „Utazás Páris alatt“ Gamauf Vilmostól. Ez a cikk utmutatásul szolgálhat arra nézve, hogy mit kell a csatornákkal csinálni. Tartányt vagy tartányokat kell építeni a városok körül fekvő nyomási kertföldek legalkalmasabb táján; abba vagy azokba kell a csatornákat bevezetni; a mocsokviz termékenyítő részét a szegedi földmivelés kiszámíthatatlan hasznára felhasználni, s a megsűrűdött tiszta vizet néhány löerejű gőzgép működése által kellő magasságra csatornába a Tiszába ömlésztetni.

Nemely magyar lapokban azon óhaj-
tás kifejezésével találkozom, hogy az újjáalkotandó Szegedben Hazánk a magyarság mintavárosát mutathassa föl. Lelkemből óhajtom, hogy úgy legyen. Nem is valamely ábrándos gondolat ez. Mert ez a mintaváros csome teljességgel nem involválja azt, hogy Szeged most mindjárt egész kiterjedésében oly monumentális alakban emelkedjék ki hullámsírjaiból, miszerint az a „paloták városá“-nak nevezet-
hessék, miként az olaszok Vizenzát nevezik. Ez lehetetlen is, de nem is szükséges. Csak gondoskodva legyen (a fentebbiek szerint) arról, hogy a vízfakadással talaj lazasága az épületek szilárdságát ne

kompromittálja, s az árvíz lehetőségének háttérben pusztulás kilátása ne álljon. Kétségkívül lesznek egyesek, kiket a Szeged szép jövődjébe iránti bizalom arra fog ösztönözni, hogy már most nagyobb stylumhozadjanak annak valószínűsítéséhez, amit az uralkodó ígéretek kilátásba helyeztet, s nem kételem, ez az ígérlet a középületknél s mind annál, a mi a kulturális feladatok körébe tartozik, már a rekonstrukciónál valósulni fog; de az a szegedi nép, mely Szeged múltjának tytusát adott, melyet én nemzetem büszkeségének neveztem; az a szegedi nép, mely megtörhetlen szívósságával öre volt az Alföldön a magyarságnak, szorgalmával a magyar faj plaszticitását személyesítette, sőt szerény tűzhelye mellől — mint a rajt bocsátó anya-méhekopt — a magyar faj számára tért is birt foglalni: ez a nép, a szegedi külvárosok e népe, bizony nem fog mindjárt monumentális palotákat építeni. Az a múltban csak arra vágyott, hogy ne széllereskedjék, hanem saját házában maga s családja számára otthonnal bírjon; s bizony a rekonstrukciónál is csak e határok közt maradandó vágyaival. — Azt igenis meg lehet s meg is kell tőle kívánni, hogy építkezés módjával az újjáalkotás biztonságának igényeireh s szerény családi lakának alakjával a városias csim kívánalmaitól alkalmazkodjék. De többe tőle kívánni nem is lehet, nem is szükséges; mert Szeged így is a magyarság mintavárosa gyanánt emelkedhet ki hullámsírjaiból, ha oly terv szerint alkotatik újra, mely csim, tisztaság, egészségi tan s utilitarizmus tekintetében a kultura mai igényeinek megfelelő s Hazánk többi városainak példáját szolgálhat.

No már ha meggondolom, hogy Szeged — mint általában magyar faj lakta városaink — nemcsak soba nem volt, de alkalmasint soba nem is lesz tisztán és kirekesztőleg csak műiparos város, hanem helyzeténél fogva a műiparos és kereskedelmi emelkedés mellett, részben a mezőgazdasági foglalatosságra is utalva van: lehetetlen azon meggyőződésre nem jutnom, hogy Szeged a mintavárosiaság eszméjének egyik igen nevezetes vonásánál dicsekedhetnék, ha első lenne Hazánk városai közt, a mely gyakorlati példáját adná annak, hogy miként kell azt a piszkot-mocsokot, mely a városok levegőjét megfertőzteti, a mezőgazdaság kiszámíthatatlan előnyére hasznosítani. (Ohajtam, hogy a szegedi lapok reprodukálják Gamauf Vilmos említtet értekezését, s hogy akadjon ember, a ki ezen véghetetlen fontossága kulturális eszmét, a minden jót iránt annyira fogékony s gyakorlatias józan észvel annyira kitűnő szegedi népnél popularizálni iparkodnék.

Ha Szegeden a nyomási kertföldek birtokosaival megértetné valaki, hogy a csatorna vizek gazdasági értékesítése által egy-egy holdnyi kertföld jövedelmét 600-tól 1000 forintig s még azon is felül lehet emelni, — lehetetlen volna meg nem győződnie, hogy a csatornavíz-tartányokra fordítandó költség a lehető leghasznosabb befektetés, melyet csak gondolni is lehet.

István főherceg és Kossuth Lajos.

Verhovay az „Egy.“-ben adja baracconi látogatásának érdekes leírását. A következő kis történetet vessük át, mely a nagy számú történetek hazánk egykori nádorához való viszonyára vet fényt.
Szóba jött a székesfehérvári kiállítás ügyével kapcsolatban József főherceg magaviselete, — írja Verhovay. — Az általam tett megjegyzésre, hogy József főherceg oly gyakran és oly nyíltan adja jelét beszédében és tetteiben magyar érzületének, a mely csaknem eloszlatta az itt-ott gyéren fölmerült föltévést, hogy áltatni kívánja a nemzetet, s csakis egy hibája van, hogy e magyarán érző ág egy férfi tagjában sincs meg az elhatározási és cselekvési erély, Kossuth igen érdekes két történeti epizód elbeszéléssel felelt.
Az egyik természetesen fogva olyan, hogy minden ízében az elbeszéléshöz híven visszaadni most és itt nem lehet. Mindazáltal egy pont kihagyásával a történelmi érdek szempontjából hibának tartanám elhallgatni.
„Ugy van!“ — mondá Kossuth a Habsburg-Lothringeni ház magyarosult ágának elhatározási és cselekvési gyöngegére tett megjegyzésem folytatásául. „Midőn annak idejében az udvar ellenállása és a reakció felülkerekedése folytán mindinkább élőkre voltak állítva az uralkodóház és Magyarország között a viszonyok, István főhercegre bánt a miszió,

hogy Jellasiéhot kérdőre vonja. Rendkívül megvolt zavarodva. Látszott, hogy valamire elszánni kívánja magát. Hábózott, ingadozott elhatározásában. Magyarági érzelmek, amely nem volt tetőtől, s a jóakarát hazája iránt, folytatosan küzdelmet vívtak a fellülről jött utasításokkal, s a Habsburg ház iránti kötelekeivel. Mielőtt a táborba utazott volna, magához hívatott, s azon kérdést intézte hozzám: „Mi lesz ebből s vajjon lehet-e még kibékítésre fordítani a dolgot?“
A fellülről működésbe hozott eszközök és ezélok megitélése után, a melyekkel egyenesen és föltétlenül Magyarország megsemmisítésére törekzenek, bátran merem fenségednek mondani, hogy ebből más nem lehet, mint szakadás a nemzet és dynastia között.“

„Nincs más segítség?“ kérdezte folytatólag nagy nyugtalanság között István főherceg.
„Van! Fogadja el fenséged Magyarország koronáját s a helyzet rohamosan megváltozik.“
„Hajlandó volna-e erre az országgyűlés?“ szól ismét a kíváncsiság és habozás érzelmegyűllékével István főherceg.“
„Biztosítom fenségedet, csak tegeyen határozott ígérteget, hogy Szt. István koronáját elfogadja, s huszonegy óra múlva az országgyűlés egy küldöttsége lesz itt, hogy a nemzet nevében hivatalosan felajánlja azt.“

István főherceg sebes hosszú léptekkel járt le és fel, láthatólag maglepleve

és izgatottan gondolkozva. Majd Kossuth elött megáll, s vontatottan kérdezi:

„De hát a törvényes öröklési rend?“
„Fenség, öröklési törvényeiben csak arra kötelezte magát az ország, hogy a Habsburg-Lothringeni ház tagját ismeri el királlyul, de nincs olyan törvény, mely arra kötelezné Magyarországot, hogy egy... fogadjon el törvényes uralkodójául.“
„Igaz, igaz!“ szól pillanatnyilag fölvidámulva, s a történet családi célzásnak nyilvános értelmét helyeselve István főherceg.

Ismét járt föl és alá, gondolkozott. Egyszerre oda fordult Kossuthoz:
„Nem lehet, nem szabad tennem. Atyám, aki megérezte az eseményeket, halálos ágyán esketett meg, hogy nem fogadom el a magyar koronát, ha azt föl fogják ajánlani. Megtartom eskümet.“
„Tisztelem fenséged érzelmét, vetett véget Kossuth e beszélgetésnek, — annyit azonban megjegyzek, hogy erős elhatározással sok szerencsétlenségnek vetette volna elejét.“

Ebbseli visszaemlékezésének bevégzése előtt, akkori mondásának megerősítéséül, így szól Kossuth: „Valóban ez szerencsés fordulat képezhetett volna politikánkban. Európa ugyanazon ház megkoronázott tagja ellen nem engedte volna betörni a muszka hadakat. Az intervenció elvének mi adtuk meg első ízben az árát.“
Az epizód elbeszéléseinek befejezésül fölemlít még Kossuth, hogy midőn utolsó találkozásukkor István főhercegre bucsuzásra fogta a dolgot, mint aki tudja, hogy végkép távozik, magasztalta Kossuth kezét.

TÁRCZA.
Búcsu Pécsről.
Uraim, hölgyeim Isten legyen velünk! Én s a pegazusom vándorolni megyünk. Össe-viszajárjuk szép Magyarországot, Az alföldi rónát, a magas Kárpátot.
Megnézük a Dunán a zúgó malmokat, Megnézük a Tiszán, hogy fogdosnak halat, Megnézük milyen az agteleki barlang, Meghallgatjuk mit mond a tihanyi viaszhang.
Elmegyünk Tokajra s ha akad jó barát, Megkóstoljuk híres aranyszínű borát; Lesz is akkor hujja! előre képzelem, A vacs. mint s gomba, o'y bővíbe terem.
Megnézük mint fognak Királyhagón macskót S mint csinál Trenacsében topazit. fődöt a tót. Megnézük sora a sok gyönyörű várost — Nagyobb gyönyörűség kell-e ennél már most?
Akár ki mit beszél utazni hasznos, jó. Nem lehetünk mindig egy helyt, mint s tuskó, Utazni kell; az a legdelekebb ember A kit hordozott már hegy, völgy, folyam, tenger.
A mely ember mindig oda haza csücsül, Mit tud az a világ szépségei felől? Legföllebb valami cseh panorámánál Látja, de csak festve, hogy a világ mint áll.
Mutasd az neki országot, világot, Utazni mind: még a dédajja se látott!

Hermann és Piernikarski
Pécsett, Ferenciek-utczán 4. sz.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
képviselősege.

Ajánljuk kézi és járgányos cséplőgépeket, kint és kintiféle szerkesztett gabonaszárat, komposztálókat (Thru) sorvezetőgépeket és mindennemű gépeket és eszközöket. — Továbbá gabona hűtőeszközöket, vízmentes panyvakat, gépjárműket, helga kosárlépcsőket, gépjárműket, a. h. az eredeti árárt árak és legelőnyösebb feltételek mellett.

Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

(1-0)

Haszonbérlet!

A németbolyi herczeg **Montenuovo Alfréd** ur gazd. tisztsege részéről közhírré tétetik, mely szerint folyó évi **Julius 28. reggeli 10 órakor** licitáció útján 3 évi haszonbérletre a következők leenden k érbe adva: Németbolyban:

1. Németbolyi nagykorcsma.
2. ... vásár borméresi jog.
3. Belvárdi borméresi jog.
4. Devecseri
5. K.-Tóthfalusi
6. M.-Peterdi
7. Jakabfalui
8. Nagy-Budméri korcsma.
9. Kis-Budméri
10. Kassai
11. Lóthárdi
12. Mialényi
13. Tapoleza-Vörösi
14. Nyomjai boltház.
15. Jánosi korcsma.
16. Belvárdi malom.
17. Borjádi vörösmalom.
18. ... Payermalom.
19. Devecseri malom.
20. Magyar-Peterdi malom.
21. Trinitási malom.

A bérleti feltételek előlegesen betekintheők a fent irt tisztsegnél. Zárt ajánlatok megfelelő bánattal pénzzel elfogadtatnak. Németboly, június 20. 1879.

Uradalmi gazdatisztsege.

116. (3-3)

Ügyvédi irodám

Van szerencsém a nagy érdemű közönséget értesíteni, miszerint lakásomat Dardáról Pécsre tettem át, a hogy

Ügyvédi irodám
1. évi július hó 1-ével kis piac 5. szám 1-ső emelet (Nagy Gy. féle házban) megnyitottam. Tisztelettel maradván

FODOR PÁL
köz és váltó ügyvéd.

Meghívás.
A „Pécsi n. Casino“ f. július hó 13-án d. e. 10 órakor, nyári helyiségeiben

közgyűlést
tart, melyre a tag urak tisztelettel meghivatnak.

(1-1)

Elnök.

Ingatlanok eladása.
Több pécsi lakház, gőz- és vízimalmok és egy 150 holdból álló kellő épületekkel és fundus-instructussal ellátott, közvetlen Pécs mellett fekvő pusztá, legelőnyösebb feltételek mellett eladandók.
Bővebb tudósítást adnak az alulírottak a hol úgy vevő mint eladási megbízások elfogadtatnak.

Hermann és Piernikarski,
ügynöki és bizományi Izzete
Pécsett, ferenciek-utczá 4. szám.

122 (3-0)

Eladó ház.
Előnyös feltételek mellett a **Báthory utczában lévő 16. számú ház** (közel a sétatérhez) szabad kézből örök áron eladó.
Bővebb tudósítást a nevezett házban. (3-1)

Kellemetlen szájszag és fogfájás ellen.

Schulhof Károly Róbert
manchesteri lakos által feltalált

osztrák császári és magyar királyi kizárólag. szabadalmat nyert

SOPIANA-SZÁJSZESZ

Hatásn:

1. A Sopianá-szájszesz a száj- és orrnyereg (odvas vagy műfogak, dohányzás vagy bármilyen más okból eredő) minden büszét nyomtalanul eltávolítja.
2. Erősíti a petyhüdt foghúst és az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színüket, meggátolja a fogok képződését, védi a fogak zomanczat és óv a fogfájás ellen.
3. A száj- és orrnyereg mindennemű súlyos (skorbutikus) bantalmait gyógyítja, tidti és pirostija a foghúst és edzi a nyakharttyákat.
4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog és szomszéd fog husa pár csepp, **vizzel nem elegyített szájszesszel** megnedvesítetik.
5. Diphtheritis és más torokbajoknak igen sikeres gargarizáló szer. 67.(14-0)

Megrendelések elfogadtatnak: Dr. Schulhof Adolf orvos úrnál és minden gyógyszerárban Pécsen.

Weisz Ferencz úrnál Mohács, Petrász gyógyszerész úrnál Siklós, Heindlhofer Kóbert úrnál Zombor, Török J. gyógyszerész és Édeskúti L. uraknál Bpest, Diebalka György gyógyszerész úrnál Székesfehérvárott.

Krondorf savanyú kutiviz Carlsbad mellett.

A krondorf savanyúviz mérsékelt mennyiségben (megfelelő időközben 400-500 gramm) ébgyomorra használva a fokozódott mozgás és kellemesen növekedett melegség érzelmét idézi elő a gyomorban. Az emésztés gyorsabban következik be és az étvágy nagyobb mérvben nyilvánul.

A hügemennyiség gyarapodik és a lehelési szervek nyakharttyáinak elkülönítése higabbá válván, könnyebben eszközöltek. A vér bőségesebben megszabadítva a szervezetre hasznavehetlen anyagoktól (húgy- és szénasav) gyorsabban kering és a táplálás fokozódik. — Az imént említettekől kintnik, hogy a krondorf viz, mint tiszta lúgos sóka, kétszeres irányban értékesíthető: 1. életmódi szer gyanánt, mint oly ital, mely könnyű módon gerjesztőleg hat és a táplálást előmozdítja. 2. gyógyszerül különféle betegségekben. Kizárólagos főraktár Magyarhonban:

Radocsay és Bányay Budapesten,
fűszer, bor, csemege, rum, thea, lópor, tűzijátékok és természetes ásványviz nagyban kereskedőknél.

112 (3-2)

BROGLE J. & MÜLLER gép- és rostalemez-gyárosok
Budapest, Margit-híd közelében.

Ajánljuk a már közlő idányre honunk több gazdasági kiállításau versenyképességert első díjjal jutalmazott s javított **Trieur-jeiket** váltható porszittákkal, konkolyt, bunkony, zabot stb. választó rosták), mely gépek szapora és tiszta munka-eredménye minden más affile gyártmánynyal versenyez, valamint

Tisztító-rosták
Backer mintájára. Rostáink az elmert legjobb, Backer rendszere szerint készittek, az eredetitol semmiben sem térnek el, s ennelfogva munka-eredményük is azonos marad az eredetifével

Ajánljuk továbbá tisztító-rostákhoz és cséplőgépekhez való rostalemezeket mindennemű minta és nagyság szerint, a legjutányesabbáron. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A közüli lövonatu vaspálya a gyárig közlekedik

113. (10-4)

Radocsay és Bányay Budapesten,
fűszer, bor, csemege, rum, thea, lópor, tűzijátékok és természetes ásványviz nagyban kereskedőknél.

112 (3-2)

Epilepsia
(Nehéz kór) orvosol és gyógyít **Dr. Killisch** szakorvos Dresdában (Neustadt) levélbeni értekezés útján. Eddig már 11,000-nél több betegségi eset volt gyógykezeltése alatt.

71 (14-13)

BILINI
savanyúviz.

Nagymérvű szénasava szikeny tartalmánál fogva (10000 súly részletben 33.6339) minden németöldi savanyúvizek között határozottan az első helyet foglalja el, s kintnő hatással bír a vérnek lугany savítására, sikeresen működik a gyomorégés, gyomorgöres, gyomorhurut, az ugynevezett hűgsav, diathese, főveny, húgy- és vesekövek ellen; hasznos szolgálatot tesz a köszvény, idült csuz, idült hólyag- és tüdőhurut, epekővesztülés, máj-elzsirosodás, nyálkás aranyér és görvélykór ellen, mint azt **Billroth, Dittel, Ultzmann, Ivanchich** stb. tanárok sokszor eléggé elismerték. **De mint feltristító s kellemes ital is, bor és cukorral, vagy gyümölcs-szórppelel keverve napról-napra nagyobb tért foglal el a bilini savanyúviz.**

Főraktár: Édeskúty I.
magyar királyi udvari ásvány-viz-szállítónál
Budapesten, Erzsébetter 7. sz.

Kapható minden gyógytárban és fűszerkereskedésben, ugyszintén vendéglőkben is. 92.(12-7)

PIRNITZER ALAJOS
mezőgazdasági gépraktár és javító műhely
nádor-utczá 46.
BUDAPEST

Vezér-ügynöke az 1770. évbén alapított gépvárnak **CH. BURRELL & SONS THETFORDBAN ANGLIA**

Az egyesített cséplőgépek tartalmai ajánlja ezen gyár felülmulhatlan pozmozdonyait, a gőzcséplőt, nem különben mindennemű mezőgazdasági gépeket a legjutányosabb árakon és kedvező feltételek mellett.

Képes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

(Bizonyítvány.) Az öntől vett Burrell-féle gőzcséplő készlettel igen megvagyok elégedve, valamennyi eddig is ismert gyártmány elé helyezem, s nem mulasztatom el önnek eziráut teljes elismerésemet kifejezni.
Déva, 1878. agusztus 10. 90 (12-8) **Lázár Lajos.**

Steiner Adolf szállodája
István főherczeghez

Budapesten a Ferencz-József-téren első rendű és legjobb hírű szálloda a gőzhajók kikötőjének közvetlen közelében, a legdiszesebb és a legstrübb forgalmu városrészben szolgáltait igen kényelmesen berendezett szobákat 70 krtól felfelé, — szolgálat külön nem számítatik fel, elismert jelességti konyhája és pinézje a legpon-tosabb szolgálat mellett igen mérsékelt áru. — Arnyas természetes kert és kávéterem a szállodában kinálkozik, Haviszobák megegyezés szerint. — A nagy terem lakodalmak, táncz és más vigalmak és ünnepek részére mérsékelt áron számítatik.

85. (12-9)

Cséplő-gépeket szeg rendszerre 1, 2 3 és 4 vonó marha erőre, szalmaszoróval, szita és tisztító szerkezettel faalványon, vagy egészen vasból; legújabb tartós kiállításban jutányos árakon Bécs és Pestre vitelbér mentesen és a gépek hibátlanuságáérti jótállás mellett szállit.

Trieur-eket, gazmag elválasztó gépeket szállit

Ph. Mayfarth és társa gépgyára Majual Frankfurtnban.
Megbízható erélyes ügynökök kerestetnek 83. (13-8)

Parisi világkiállítás 1878-ban. Arany érem és több más jutalmat nyert a legjobb

gőzmozdonyok, vaskeretű cséplőgépek, szab. „ROBEY“-féle álló gépek, malmok, stb.-ért.

ROBEY & C.
BUDAPEST.

Irodahelyiség: IX. k., üllői-ut 35. sz. Gyárhelyiség: IX. k., Rákos-utczá 7. sz.

Egyszersmind ajánlunk járgány-cséplőgépeket, sorvető-gépeket, ekéket, boronákat, Baker-féle rostákat, trieuröket, szecsakavágókat, valamint minden más egyéb a gazdasági szakmába vágó s a legkintnőbb szerkezetű gép- és eszközöket. Árjegyzékek és felvilágosítások ingyen és bérmentve küldetnek meg. Mindennemű javítások jól és olcsón eszközöltetnek.

73. (12-12)

Nyomatott Tólas Mihálynál Pécsen 1879.